

Hortobágyi László (Hortator):
Az örök szerelem avagy az Imago Dei 2021

Hortomotto I: egyenlők vagyunk, - de nem vagyunk egyformák.

(az első a Férfiaknak intelem, a második a Nőknek.)

Addenduma motteau II: A nők jelentős részének nem társra van szükségük, hanem a szerelem érzetére vagy annak vetítésére, egy hímhumán erőforrás lukratív és személyes jelenlétének tulajdonlása csupán járulékosan hasznosított elem.

“A Nők furcsa Állatok” (Armand Jean du Plessis de Richelieu (1585-1642))

*

Az evolúciós törzsfajlás **Yin** és **Yang**-ra való elkülönülése – az élőlényfejlődés kordában tartásának érdekében létrejött hibajavítások összehasonlító adatrenovációja során – két elkülönült speciest: egy-egy önálló agystruktúrát alakított ki.

Ehhez hozzájárul az a könyörtelen *gender* (*Bender-log*) asszinkron amelyet a *Yin* esetében egy jobbra táguló tölcser, míg a *Yang* esetében egy balról szűkülő tölcser alakzata diagrammizál.

A hosszútávú imprinting evolúciós bevésés tehát nem azonos (*unequal*) stratégiát és asszociációs mezőt alakított ki, ennek rendelte alá a nem isteni magasságokban élő génhordozó anyahajótestek mindennapi, értelemszerűen elidegenedett gyakorlatát.

Ezt az eredendő - kölcsönösen különböző - léthomály meghaladása lenne a feladat, ahol **nem** felelőtlen, homályos érzelmi alapon nyugvó biológiai tudat vezérlésével szeretjük a másik létforma másik biológiai létformáját.

Csak ez a képesség emeli ki a feleket a mindig zátonyra futó és egymás mellett elhaladó hajóvonták szomorú sorsából. Ugyanis mindkettő verzióknak megvannak a maga százalmas jellemzői, de a megvalósult *vénuszi Nem* világérzékelése – éppen biológiai összetettségénél fogva – egy “költőibb” irányulatot vett a valóság kezelésének dekódolása során. Az így kialakult nyelv és kommunikáció fogalmi megközelítései például az eszközhasználatban is egy sajátos ergonómia kialakulásához vezetett. Ennek az antropológiai „*Gestaltung*” egyetemessége az egész bolygó felszínén értelemszerűen azonos.

Önmagában az a tény, hogy ahogy a *Nők* szerelemről éreznek, értekeznek, írnak és egymásközt kommunikálnak, az egy olyan általános adaptív hozzáállást alakít ki, mintha számukra létezne - vagy volna jó - az örök szerelem. Jár nekik.

Ez ugyanis sok esetben nem mást jelent mint a retikülből kivett új, karonülő pincsi esete :
"van másik " !!!!

Bár a csélcsep hímek pitypang módjára hullajtják magvaikat, de a női méh akár napokig tárolt formában képes e különböző magokból válogatni, miközben tulajdonosa szemlesütve vetít...
(képesek másokra gondolni aközben, miközben az egyikkel vannak...)

Kérdés: ki a sikeres, és valódi vadász az eképpen predestinált földilét vadászmezején ?

A génátadás törzsfelődése során, a testben kihordandó utódimplant elviselésére, sőt ! öröme létrehozott önelidegenedés eredményeként, a női agyvelő különös alkaloidaképző kémiaja teszi lehetővé azt is, hogy a kelendőség kedvéért beültetett idegen szilikon implantátumot is a női test ékeként érezzék sajátjuknak, azaz a hamis és állandóan rotyogó önreflexív létükben alig zavartatván emiatt magukat. Kimondhatjuk tehát, hogy a személyes létet is megnyomorító hazugságra épül ez a biológiai stratégia. Dehát természetesen ez így természetes.

Igy esik a *femalien* érzékelés akcióradiusán kívülre a kirovott munkamegosztás által megterhelt hímhumán igavonó alakzatok személyes és individuális léte is, amolyan külső implantátumokként használva azokat - szívtelenül.

Látható: itt a civilizált (!) hímhumán lét igazságtalansága ütközik a *femalien*-ek adaptív evolúciós stratégiájával. Nagyon kevés kivétellel, de nem létezik a földön nő-ember, aki elégedett lenne párjával, ugyanis a legjobb gén aranyásó örök keresésének evolúciós algoritmuskényszere teszi ezt lehetetlenné - nekik is sajnos.

Hiszen, ha az egyik elkopik, akkor értelemszerűen-törvényszerűen létjogosult lesz egy következőre - az idők végezetéig. Tehát jár nekik. Természetesen.

Axioma: a mindenkori járulékosan hasznosított hímhumán megléte egy örök eszmei objekté idegenedik el, létének hasznosítása adottnak tekinthető, és a személye - akár vonzó, akár nem - független az adott humánelem individuális érzelmi kvalitásaitól.

Eme érdekes (és általános) női *dasein* mód birtokosainak jelentős része, többszöri, egy-egy utólagos megvilágosodás pillanatában sincs birtokában ama *Maslow* szerű piramis haloképével, amely felmérné számára egy adott, általa konstruált feladat eredményeképpen létrejött és általa ennek ellenére kifogásolt állapot következményeit, de amelynek megoldására - szerinte - a "természetadta" evolúció a női (anyai) nevelés által hasznosításra idomított hímhumán igavonó barmok formájában ajándékozta meg az emberi társadalmakat, illetve azok *femalien* komponenseit.

(Lehet, hogy nem spártai módon, de a civilizált férfiak által is nevelt utódokkal mindenki jobban járna)

Az így nevelt hímhumán kizárólag egy elidegenedett, a szexuális "mágnespolaritáson" túlmutató, a szociosztázis imprinting ösztönzése által kiszabott értékrend szerint kerül kiválasztásra, noha az egyed művészeti-alkotói cifrázkodása befolyásolhatja ezt a folyamatot : az eredeti népek körbenálló női képviselői kataton gombszemekkel vonnak le következtetéseket a hímhumán pávatáncos *egyébb* képességeiről.

Igy lett lehetséges az a planetáris gyakorlat, amely a génátadás katorgáját szolgálja, ahol a lecserélhető erőforrások személyes léte érdektelenné válik. Mindez persze abban az esetben is igaz, ahol a vak hímhumán algoritmus, hasonlóan szerelemmentes napi gyakorlata tükörként másolja avagy hasznosítja ugyanezt, a maga szerencsétlen evolúciós sorskönyve nyomán.

Ahol **nem ez** fordul elő, - szerencsés esetben mindkét oldalon - ott esetleg létezhet valami transzcendens, az emberen túli kontaktus és kontextus - itt : az átmenetileg az egymást használó egyedeknek egészen biztosan eme lét elviselhetelen feldolgozása és elutasítása lehet az alapélmény, s amelynek során csak a "szerelmek" sorozatainak a hordalékai között válhat egy-egy megérintett az éppen aktuális koedukált kegyosztás ideiglenesen kitüntetett jutalmazottjává. Ez lehet talán az *örök szerelem*.

De józan értékrendű földilény nem hajolhat be egy ilyen kényszerpályás biológiai törvénynek, mert tudja, hogy ennek áthágása az egyetlen biztosítéka a (talán nem is létező) "örök szerelemnek".

(Hortobágyinak Lātszō, 2021. <http://www.guo.hu> és A "Vāri Kutyāk & Cicāk" honlap levelező tagja.)

*

http://www.guo.hu/WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/Thoughts_Hortopaedia/2021_Az%20orok%20szerelem%20avagy%20az%20Imago%20Dei.pdf

*